

Geachte,

laat ik voorop stellen dat het voor een leek niet eenvoudig is om dergelijke wetteksten te doorgronden. Wat ik eruit haal is dat de positie van de jeugdarts nadrukkelijk centraal wordt gesteld bij dreigende uitval uit het onderwijs. Dit deel baart mij grote zorgen. Ik ben werkzaam bij een bestuur voor primair onderwijs (als beleidsmedewerker passend onderwijs, achtergrond orthopedagogiek). We kennen allemaal een eerdere situatie waarin de medische expertise centraal werd gesteld in het beoordelen van de jeugdige mbt de toegankelijkheid tot (speciaal) onderwijs. Het verleggen van onderwijskundige verantwoordelijkheid naar medische expertise leidt ertoe, dat het eigenaarschap en de verantwoordelijkheid wordt weggehaald bij het onderwijs. Het leidt tot lange trajecten waarin jeugdhulp noodzakelijk is voor de beeldvorming mbt onderwijsmogelijkheden. Jeugdhulp die weinig tot geen onderwijsexpertise in huis heeft, maar wel een doorslaggevende stem heeft in het onderwijsperspectief. Diagnostiek (waarbij uitgegaan wordt van beperkingen) bepaalt wat er binnen het onderwijs moet gebeuren. Ik zie een teruggang naar een systeem waar we ons als onderwijs juist van los aan het maken zijn. We gaan weer vertrouwen op onze eigen expertise, we staan in onze kracht als het gaat om onderwijs. Passend Onderwijs laat ons juist weer kijken naar onderwijsmogelijkheden (behoeften en ondersteuning) en het verder ontwikkelen van onze onderwijskundige kwaliteiten. Het gaat weer om de competenties van de leerkrachten, en niet om de expertise van externe, niet- onderwijskundige specialisten.

Een aantal vragen komen bij mij op:

- is er verkend welke onderwijskundige expertise binnen het onderwijs aanwezig is, die een rol kan spelen bij dreigende uitval?
- is er verkend in hoeverre medische problemen dominant zijn bij dreigende schooluitval? Of spelen er andere, mogelijk meer systemische problemen? Is de jeugdarts de aangewezen specialist om hierin beslissingen te nemen?
- wat maakt dat dreigende uitval positief beïnvloed kan worden door leerplicht om te buigen in leerrecht? Volgens mij praten we dan over een procedurele wijziging en geen inhoudelijke, multidisciplinaire aanpak.

Kortom: ik zou graag zien dat dhr Van Meenen in gesprek gaat met het onderwijsveld om daar te horen wat er nodig is om dreigende schooluitval te verminderen.